Rok VI. Nr. 12.

DZIENNIK URZĘDOWY

Wydziału Oświecenia Publicznego

Województwa Śląskiego

KATOWICE. 31. grudnia 1929.

TREŚĆ:

Cena nr. 12 . . . . zł 1,00
płatnych zaraz po otrzymaniu numeru.
Nr. konta czekowego P. K. O. 301 973

Administracja „Dziennika Urzędowego Wydz. Ośw. Publicznego“, „Gazety Urzędowej“ i „Dziennika Ustaw Śląskich“
Katowice, Województwo.
Redakcja Dz. U. W. O. P. mieści się w Wydziale Ośw. Publicz. Wojew. Śląskiego.

Tłoczono w Drukarni Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Rozporządzenia i okólniki.

Poz. 170.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 23 października 1929 r.

w sprawie kwalifikacyj zawodowych do nauczania religji wyznań: ewangelicko-augsburskiego oraz ewangelicko-reformowanego (Konsystorz Warszawski) w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych, której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 864), w stosunku do nauczania religji wyznań: ewangelicko-augsburskiego oraz ewangelicko-reformowanego (Konsystorz Warszawski) zarządzam co następuje:

§ 1. Kwalifikację zawodową do nauczania religji ewangelickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych stanowi stopień kandydata teologji ewangelickiej, otrzymany na wydziale teologji ewangelickiej Uniwersytetu Warszawskiego.

Osoby, które ukończyły wydział teologji ewangelickiej jednego z uniwersytetów zagranicznych, celem otrzymania kwalifikacyj, o których wyżej mowa, po uzyskaniu w uniwersytecie państwowym w Polsce nostryfikacji swoich dyplomów, muszą ponadto wykazać dostateczną znajomość języka polskiego przez zdanie osobnego egzaminu.

Dopóki niema dostatecznej liczby kandydatów tak wykwalifikowanych, można uzyskać określone wyżej kwalifikacje zawodowe przez złożenie egzaminu „specjalnego" z religji ewangelickiej, ustanowionego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Program i regulamin tego egzaminu unormuje osobne zarzadzenie.

§ 2. Za posiadające kwalifikacje zawodowe do nauczania religji ewangelickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich uznaje się również osoby, które przed końcem grudnia 1924 r. odbyły co najmniej dwuletnią praktykę nauczycielską w Polsce w charakterze nauczycieli religji ewangelickiej, uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z właściwym konsystorzem, za zadowalające i posiadają:

a) bądź dyplom ukończenia przed dniem 1 stycznia 1923 r. wydziału teologji ewangelickiej jednego z uniwersytetów w Polsce lub zagranicznych, uznanych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędne z polskiemi;

b) bądź świadectwo do nauczania religji ewangelickiej. wydane przed dniem 11 lipca 1919 r. przez niemieckie naukowe komisje egzaminacyjne, a w czasie od dnia 11 lipca 1919 r. do dnia 1 października 1921 r. przez komisję egzaminacyjną na nauczycieli szkół średnich, utworzoną w Poznaniu rozporządzeniem Naczelnej Rady Ludowej;

c) bądź świadectwo do nauczania religji ewangelickiej, wydane przed końcem lutego 1920 r. przez jedną z państwowych komisyj egzaminacyjnych w Niemczech, powołanych do odbywania egzaminów wydziałowych, rektorskich, na nauczycieli liceów, a w czasie od dnia 1 stycznia 1919 r. do dnia 1 stycznia 1923 r. przez jedną z komisyj egzaminacyjnych, powołanych przez właściwe władze polskie na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego do odbywania takichże egzaminów lub uznane przez nie w tym charakterze.

§ 3. Za posiadających kwalifikacje zawodowe do nauczania religji ewangelickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich Minister Wyznań Religijnych i Oświecena Publicznego może uznać tych nauczycieli religji ewangelickiej, którzy:

a) przed upływem r. 1923 ukończyli 30 lat życia, przed tymże terminem odbyli sześć semestrów jakichkolwiek wyższych studjów w charakterze studentów oraz 5-cio letnią praktykę szkolną w charakterze nauczycieli religji ewangelickiej, z czego co najmniej 2 lata w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich, jeżeli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna: 1) w porozumieniu z właściwym konsystorzem praktykę za zadowalającą, 2) studja wyższe za dostatecznie udowodnione świadectwami prac seminaryjnych egzaminów półrocznych i t. p.; lub

b) choć nie mogą się wykazać studjami wyższemi w zakresie wskazanym w punkcie a), czynią jednak zadość wymienionym tam innym warunkom, jeśli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w porozumieniu z właściwym konsystorzem, uzna ich pracę za wybitną; lub

c) przed dniem 1 stycznia 1923 r. ukończyli przynajmniej 40 lat życia oraz przed tymże terminem 12 lat pracy szkolnej w charakterze nauczycieli religji ewangelickiej, z czego co najmniej 5 lat w szkołach średnich ogólnokształcących lub

seminarjach nauczycielskich. jeśli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w porozumieniu z właściwym konsystorzem, uzna pracę tę za zadowalającą.

§ 4. Osobom, które uzyskały kwalifikacje zawodowe na podstawie §§ 2 lub 3, wyda dyplomy na nauczycieli religji ewangelickiej szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który władny jest uzależnić wydanie dyplomu od stwierdzenia należytego władania w słowie i piśmie językiem polskim w wypadkach, gdy ubiegający się o dyplom nie ukończył polskiej szkoły lub średniej ogólnokształcącej lub polskiego seminarjum nauczycielskiego lub polskiej szkoły wyższej.

Osoby te winny wnieść, w ciągu 6 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, udokumentowane podania drogą służbową do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Osoby, które w sposób określony w § 1 (ustęp trzeci) niniejszego rozporządzenia uzyskają kwalifikacje zawodowe do nauczania religji ewangelickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, otrzymują dyplomy od właściwej komisji egzaminacyjnej.

§ 6. Osoby, które przystąpiły do nauczania religji ewangelickiej przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mają do dnia 1 lipca 1931 r. prawo nauczania religji ewangelickiej, z powyższym zaś terminem prawo to tracą, o ile nie nabędą kwalifikacyj, określonych w powyższych paragrafach.

§ 7. Osoby, wstępujące do szkolnictwa po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nie posiadające przepisanych kwalifikacyj, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może dopuścić do nauczania, jednak na okres nie dłuższy niż czteroletni.

§ 8. Wszystkie osoby, niezależnie od uzyskanych kwalifikacyj zawodowych do nauczania religji ewangelickiej, muszą posiadać kononiczne zezwolenie od właściwej władzy duchownej do udzielenia nauki religji ewangelickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym następnego miesiąca po jego ogłoszeniu.

Warszawa, dnia 23 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 606).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

(—) **Sł. Czerwiński,**

171.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych.

z dnia 14 listopada 1929 r.

co do wykonania § 9 i 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1927 r. w sprawie utworzenia Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego, Rady Naukowej Wychowania Fizycznego oraz Wojewódzkich, Powiatowych i Miejskich Komitetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego („Monitor Polski" Nr. 26/27, poz. 59).

Na podstawie § 16 wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1927 r. zarządza się co następuje:

§ 1.

Członkowie Wojewódzkich, Powiatowych i Miejskich Komitetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego są powoływani na okres dwuletni.

§ 2.

Przewodniczący Komitetów przedstawiają władzy, upoważnionej w myśl §§ 9 i 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1927 r., wnioski o mianowanie członków do dnia 10 marca roku, w którym upływa termin ważności mandatów.

Powołanie nowych członków winno nastąpić do dnia 31 marca.

§ 3.

Członkowie Komitetów mogą być powoływani ponownie.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie nie dotyczy osób, wchodzących w skład powyższych Komitetów z urzędu.

§ 5.

Termin przedstawiania wniosków o mianowanie członków Komitetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego w r. 1929 zostaje przesunięty w drodze wyjątku na dzień 15 grudnia, a termin powołania nowych członków na dzień 31 grudnia. Kadencja powołanych w tym terminie członków Komitetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego trwać będzie do dnia 31 marca 1932 r.

Warszawa, dnia 14 listopada 1929 r. (Monitor Polski Nr. 281 poz. 651).

Minister Spraw Wojskowych:
(—) **J. Piłsudski.**

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) **Składkowski.**

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
(—) **Sł. Czerwiński,**

172.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 15 listopada 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wykonania art. 44 ustawy o stosunkach służbowych nauczycieli.

Na podstawie art. 44 i 162 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 462), zarządza się co następuje:

§ 1. Nauczyciele szkół państwowych i publicznych, podległych Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z wyjątkiem nauczycieli szkół akademickich i uznanych za równorzędne ze szkołami akademickiemi, którzy na życzenie władzy szkolnej zgodzą się w razie wypadku choroby zakaźnej odosobnić od chorych swej rodziny, pozostając jednak w swem miejscu służbowem, otrzymują za cały czas odosobnienia 60% przysługujących im pełnych diet według obowiązujących rozporządzeń o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia tudzież otrzymują zwrot kosztów przewiezienia z mieszkania 50 kg. bagażu.

§ 2. Władzą szkolną, wyrażającą życzenie odosobnienia jest władza szkolna II instancji w odniesieniu do dyrektorów szkół, podległych bezpośrednio tejże władzy, w odniesieniu zaś do nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli i szkół zawodowych dyrektorzy i kierownicy szkół, w odniesieniu do kierowników i nauczycieli szkół powszechnych inspektorzy szkolni.

§ 3. Warunkiem stosowania art. 44 ustawy o stosunkach służbowych nauczycieli jest stwierdzenie choroby zakaźnej przez kompetentną władzę sanitarną.

§ 4. Czas faktycznego odosobnienia nauczyciela stwierdza się zapomocą dowodów meldunkowych zgodnie z obowiązującemi przepisami.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 15 listopada 1929 r. (Nr. II. 28415/29).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) **Sł. Czerwiński,**

173.

Zarządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 20 listopada 1929 r.

w sprawie oceny książek do czytania dla młodzieży.

§ 1. Decyzje w sprawie kwalifikowania książek do czytania dla młodzieży wydaje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 2. Kwalifikowania książek z zakresu literatury pięknej dokonywa się na podstawie oceny pod względem literackim, wychowawczym oraz higjenicznym i estetycznym.

Kwalifikowania książek z zakresu literatury popularno-naukowej dokonywa się na podstawie oceny pod względem naukowym, dydaktyczno-wychowawczym, językowym i stylistycznym, oraz higjenicznym i estetycznym.

Książki do czytania dla młodzieży są kwalifikowane jako dozwolone lub niedozwolone do bibljotek szkolnych.

Do kwalifikacji dołącza się określenie dla jakiej grupy dzieci według wieku książka jest odpowiednia. Uwzględnia się następujące grupy dzieci i młodzieży według wieku: dzieci do lat 7, dzieci od 7 do 9 lat, dzieci od 9 do 11 lat, dzieci od 11 do 15 lat, młodzież powyżej lat 15.

Książka zaliczona do kategorji dozwolonych może być wyróżniona przez zaznaczenie, że jest zalecona do bibljotek szkolnych, o ile na to zasługuje ze względu na swoją wartość.

Przy kwalifikowaniu można w razie potrzeby zaznaczyć, że książka nadaje się specjalnie lub przeciwnie, że się nie nadaje dla pewnych grup dzieci lub dla pewnych obszarów kraju.

§ 3. Decyzje w sprawie kwalifikowania książek Minister podejmuje na podstawie wniosków powołanych w tym celu komisyj oceny.

Ocenę książek popularno-naukowych przeprowadzają komisje oceniające książki szkolne, a powołane na podstawie rozporządzenia z dnia 21 lutego 1927 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 53).

Ocenę książek z zakresu literatury pięknej przeprowadza komisja pod nazwą „Komisja oceny książek z zakresu literatury pięknej do czytania dla młodzieży“.

§ 4. Komisja oceny książek z zakresu literatury pięknej do czytania dla młodzieży składa się z 7 osób mianowanych przez Ministra na okres trzyletni. Minister mianuje również przewodniczącego.

W razie dłuższej niemożności sprawowania obowiązków przez przewodniczącego Komisji Minister powierza zastępstwo jednemu z jej członków.

Na posiedzeniu Komisji może być obecny delegat Ministra bez prawa udziału w głosowaniu.

Członkowie Komisji otrzymują za swoje czynności honorarja według norm ustanowionych dla członków komisyj oceny książek szkolnych i środków naukowych.

§ 5. Książkę do czytania Ministerstwo przesyła 2 recenzentom do piśmiennej oceny.

Nowe niezmienione lub małe zmienione wydania książek Ministerstwo może kwalifikować bez zasięgania opinji recenzentów lub komisyj.

Recenzenci za dokonane oceny otrzymują honorarjum.

Czynności administracyjne, związane ze sprawami oceny książek do czytania, prowadzi Ministerstwo.

§ 6. Przy kwalifikowaniu książek do czytania dla młodzieży poza powyższemi postanowieniami zarówno w działalności Ministerstwa jak i w działalności komisyj stosuje się postanowienia zawarte w paragrafach: 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 i 23 rozporządzenia z dnia 21 lutego 1927 r. w sprawie oceny książek szkolnych i środków naukowych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 53).

Szczegółowsze instrukcje w sprawie działalności komisyj w zakresie książek do czytania dla młodzieży będą wydawane w razie potrzeby na wniosek lub po wysłuchaniu opinji komisyj.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie zdniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 listopada 1923 r. w sprawie utworzenia Komisji do oceny książek do czytania dla młodzieży szkolnej (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 21, poz. 187).

Warszawa, dnia 20 listopada 1929 r. (Nr. II. 18259/29).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Sł. Czerwiński.**

174.

Okólnik

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Województwa Śląskiego i Liceum Krzemienieckiego w sprawie przechowywania okryć wierzchnich w szkołach.

Wizytacje szkół wykazały, iż w wielu szkołach, gdzie brak specjalnych szatni, uczniowie wieszają płaszcze w klasach, pomimo istnienia korytarzy, nieraz dość przestronnych.

Uznając zwyczaj ten ze stanowiska zdrowotnego za nieodpowiedni, zarządzam, by tam, gdzie żadną miarą nie można urządzić w oddzielnem pomieszczeniu szatni w szkole, uczniowie płaszcze swe wieszali na korytarzach i tylko w braku jakichkolwiek po-

mieszczeń korytarzowych, uczniowie wieszali swe płaszcze w izbie szkolnej.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1929 r. (Nr. I. W. F. 6835/29).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Sł. Czerwiński.**

175.

Ministerstwo Skarbu.
L: D. VII. 1703/2. Warszawa, dnia 8 listopada 1929 r.

OKÓLNIK Nr. 108

w sprawie rachunków bieżących, otwartych przed 1-go listopada 1929 roku.

Do
wszystkich izb skarbowych (z wyjątkiem Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre kasy skarbowe na podstawie przepisów o rachunkach bieżących w brzmieniu rozporządzenia z dnia 29. 7. 1929 r. L: D. VII. 949/2 zażądały, aby dysponenci tych rachunków bieżących, które zostały otwarte na zasadzie dawnych przepisów, nadesłali za pośrednictwem swoich władz przełożonych pisma o otwarciu rachunku bieżącego ze wskazaniem typu (A i B), tudzież nowe wzory podpisów osób, upoważnionych do podpisywania zleceń wypłaty oraz odciski pieczęci urzędowej.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu oznajmia, że wymieniony w § 2 ust. 1 znowelizowanych przepisów o rachunkach bieżących tryb otwierania rachunków należy stosować tylko przy otwieraniu rachunków **nowych,** tudzież, że w tych wypadkach żądanie nadsyłania wzorów podpisów osób, upoważnionych do podpisywania zleceń wypłaty, oraz odcisku pieczęci urzędowej **za pośrednictwem władzy przełożonej dysponenta,** jest niezgodne z § 19 wymienionych przepisów.

Co do rachunków, otwartych przed wejściem w życie znowelizowanych przepisów o rachunkach bieżących, to właściwi dysponenci nie mają obowiązku ponownego przesyłania do kas skarbowych wzorów podpisów i odcisku pieczęci, a podział rachunków na A i B w ciągu bieżącego okresu budżetowego należy ze względu na istniejące w pewnych wypadkach trudności pozostawić uznaniu dysponentów.

Dopiero z końcem bieżącego okresu budżetowego musi bezwzględnie nastąpić omawiany podział rachunków bieżących w celu rozpoczęcia w następnym okresie budżetowym prowadzenia rachunków bieżących z uwzględnieniem podziału na typy.

Gdyby podział rachunków bieżących na typy nie był uskuteczniony do końca bieżącego okresu budżetowego, należy

wstrzymać realizowanie zleceń wypłaty tych władz, które nie zastosują się do wymagań przepisów i o poszczególnych wypadkach należy donieść Ministerstwu Skarbu.

Kasom Skarbowym należy udzielić stosownego pouczenia.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) Brzuza
Naczelnik Wydziału.

176.

Ministerstwo Skarbu.
L. D. VII. 1925/2. Warszawa, dnia 14. listopada 1929.

W sprawie postępowania z blankietami zleceń wypłaty dawnego typu — w ślad zarządzenia z dn. 7. 10. 1929 r. L. D. VII. 1560/2/29.

Niektóre władze i urzędy państwowe przesyłają do Biura Druków Ministerstwa Skarbu zeszyty blankietów zleceń wypłaty dawnego typu, żądając nieraz zamiany na blankiety typu nowego.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu oznajmia, że blankiety zleceń wypłaty dawnego typu powinny być zniszczone komisyjnie przez urzędy, w posiadaniu których się znajdują, tudzież, że blankiety zleceń wypłaty nowego typu można nabywać tylko w kasach skarbowych i wyłącznie za gotówkę.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) Brzuza
Naczelnik Wydziału.

Ministerstwo W. R. i O. P.
Nr. IR-14227/29. dnia 5 grudnia 1929 r.

Powyższe zarządzenie Ministerstwa Skarbu podaję do wiadomości i wykonania w ślad zarządzenia z dnia 23. 10. r. b. Nr. IR-12187/29 z następującem wyjaśnieniem:

Najwłaściwszym sposobem zniszczenia jest spalenie blankietów.

Podlegają zniszczeniu tylko zlecenia wypłaty po uprzedniem odłączeniu od grzbietów zeszytów; grzbiety zeszytów zniszczeniu nie podlegają, przechowują je w swych aktach urzędy i szkoły.

Pozostałe do przechowania grzbiety blankietów zniszczonych należy skasować każdy oddzielnie przez przekreślenie z odnotowaniem daty i Nr. protokółu Komisji.

Protokół Komisji, krótkiej treści, winien zawierać: powołanie na niniejsze zarządzenie, datę i godzinę zniszczenia oraz Nr. zniszczonych blankietów zleceń wypłaty.

Władze i urzędy, które prowadzą księgę kontroli blankietów wzór Nr. 542-a Min. Skarbu, ponadto zapiszą zniszczone blankiety na rozchód z powołaniem protokółu Komisji.

Naczelnik Wydziału:
(—) A. Nowak.

177.

Śląska Rada Wojewódzka.

L. R. W. 866. Katowice, dnia 8 listopada 1929 r.

Do Wydziału Oświecenia Publicznego.

Na pismo z dnia 18. 10. 1929 r. L. O. P. II-2466/29 w sprawie wynagradzania nauczycieli kontraktowych i etatowych, udzielających nauki w godzinach kontraktowych (nadliczbowych), komunikuje, stosownie do art. 19 pkt. 1 tymczasowego regulaminu Rady Wojewódzkiej, że Śląska Rada Wojewódzka na posiedzeniu w dniu 7. 11. 1929 r. powzięła w powyższym przedmiocie następującą uchwałę:

„Śląska Rada Wojewódzka ustanawia następujące od dnia 1 września 1929 r. obowiązujące, normy wynagrodzenia:

a) nauczycieli kontraktowych, zatrudnionych w szkołach średnich ogólnokształcących i zawodowych, seminarjach nauczycielskich (ochroniarskich), w szkołach wydziałowych oraz

b) kontraktowych asystentów, instrutorów i laborantów szkół zawodowych.

Nauczyciele kontraktowi wyżej wymienionych szkół, udzielający nauki przedmiotów kategorji I. w wymiarze 24 godzin tyg.

„	II.	„	20	„	„
„	III.	„	18	„	„
„	IV.	„	15	„	„

w szkołach wydziałowych 24 godzin tygodniowo lub uczący nie w pełnym wymiarze, a uzupełniający ten wymiar czynnościami administracyjnemi lub opiekuńczemi, przewidzianemi ustawą uposażeniową z dnia 9. 10. 1923 r., otrzymują za naukę lub te czynności wynagrodzenie miesięczne równe uposażeniu, któreby im przysługiwało, gdyby byli nauczycielami etatowymi tych szkół z uwzględnieniem ich nieprzerwanej służby nauczycielskiej lub pracy zawodowej.

Wrazie zaistnienia potrzeby zaangażowania wybitnego fachowca w szkołach zawodowych, Rada Wojewódzka na wniosek Urzędu Wojewódzkiego może takiemu fachowcowi przyznać specjalne wynagrodzenie nie oparte na niniejszych normach.

Wynagrodzenie to za pełną ilość wyżej określonych godzin nie może być:

a) dla nauczycieli kontraktowych przedmiotów ogólnokształcących i pomocniczych, posiadających kwalifikacje przepisane dla szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych, oraz seminarjów nauczycielskich, określone ustawami z dnia 26. 9. 1923 r. i z dnia 16. VII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, p. 740 z r. 1924), albo też posiadających dyplom ukończenia jednej z akademickich szkół wyższych

zawodowych mniejsze od uposażenia grupy VII. szczebla „a“ dla samotnego,

b) dla nauczycieli, nieposiadających wyżej określonych kwalifikacyj względnie dyplomu, mniejsze od uposażenia grupy VIII szczebla „a“ dla samotnego,

c) dla nauczycieli szkół wydziałowych, posiadających przepisane dla tych szkół kwalifikacje, mniejsze od uposażenia grupy VIII szczebla „a“ dla samotnego,

d) dla nauczycieli kontraktowych przedmiotów zawodowych w szkołach zawodowych, którzy posiadają świadectwo ukończenia szkoły zawodowej o poziomie średnim, a nie mają conajmniej 6-letniej praktyki zawodowej, mniejsze od uposażenia grupy IX. szczebla „a“ dla samotnego,

e) dla nauczycieli kontraktowych przedmiotów zawodowych w szkołach zawodowych, którzy posiadają świadectwo ukończenia szkoły zawodowej specjalnej o poziomie więcej niż średnim lub świadectwo ukończenia średniej szkoły zawodowej i conajmniej 6-letnią praktykę względnie świadectwo nauczycielskie z ukończeniem 3-letniego seminarjum nauczycieli szkół zawodowych — mniejsze od uposażenia grupy VIII szczebla „a“ dla samotnego.

Asystenci kontraktowi, posiadający świadectwo ukończenia conajmniej średniej szkoły zawodowej i niemniej niż 6 letnią praktykę zawodową, otrzymują za swe czynności wynagrodzenie równe uposażeniu grupy IX szczebla „a“ wraz z ewent. dodatkami ekonomicznemi.

Asystenci kontraktowi, nieposiadający powyższych kwalifikacyj, otrzymują wynagrodzenie za swe czynności równe uposażeniu grupy X. szczebla „a“ wraz z ewentl. dodatkami ekonomicznemi.

f) Instruktorzy kontraktowi otrzymują za swe czynności wynagrodzenie równe uposażeniu grupy IX szczebla „a“, jeżeli posiadają świadectwo ukończenia niższej szkoły zawodowej, oraz conajmniej 6 lat praktyki,

g) Instruktorzy kontraktowi, którzy nie posiadają wyżej wymienionych kwalifikacyj, pobierają wynagrodzenie równe uposażeniu grupy X szczebla „a“ wraz z ewent. dodatkami ekonomicznemi.

Asystenci i instruktorzy kontraktowi za wyżej wymienonem wynagrodzeniem sa obowiązani do zatrudnienia przez 36 całkowitych godzin tygodniowo.

h) Laboranci kontraktowi, zatrudnieni w wymiarze 42 całkowitych godzin tygodniowo; otrzymują wynagrodzenie równe uposażeniu, jakieby otrzymywali jako funkcjonarjusze etatowi XIa stopnia służbowego wraz z ewent. dodatkami ekonomicznemi.

Nauczyciele kontraktowi szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych seminarjów nauczycielskich (ochroniarskich), szkół wydziałowych, oraz asystenci, instruktorzy i laboranci szkół zawodowych zatrudnieni w mniejszym lub większym wymiarze godzin, aniżeli powyżej określony, pobierają zależnie od kategorji udzielanego przedmiotu, względnie wykonywanych przez siebie czynności, wynagrodzenie miesięczne za 1 godzinę nauki w tygodniu równe 1/24, 1/20, 1/18 części uposażenia nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i szkół zawodowych.

1/15 części uposażenia nauczyciela szkół zawodowych,

1/24 części uposażenia nauczyciela szkół wydziałowych,

1/36 części uposażenia asystenta i instruktora w szkołach zawodowych,

1/42 części uposażenia laboranta (funkcjonarjusza w XI stopniu służbowym).

Za podstawę wymiaru wyżej określonego wynagrodzenia nauczycieli kontraktowych przyjmuje się całkowite miesięczne uposażenie etatowego funkcjonarjusza z dodatkami ekonomicznemi, kresowemi i dodatkiem mieszkaniowym, w zależności od posiadanych kwalifikacyj i zaliczalnej do wymiaru uposażenia nieprzerwanej praktyki nauczycielskiej w wymiarze conajmniej 14 godzin tygodniowo.

Jeżeli nauczyciel etatowy jest zajęty w wymiarze wynoszącym 125% ilości godzin przewidzianych w art. 36 53 i 59 ustawy uposażeniowej z dnia 9. X. 1923 r., Urząd Wojewódzki będzie korzystał z jego pracy ponad ten wymiar na wyżej określonych warunkach.

Stosunek służbowych pracowników kontraktowych opiera się na umowie, którą należy zawierać z każdym pracownikiem pisemnie.

Umowa podlega zawsze zatwierdzeniu ze strony władzy szkolnej.

Przy określeniu czasu trwania umowy nauczycieli (pracowników) kontraktowych, przestrzegać należy następujących zasad:

a) w zasadzie należy zawierać umowę na jeden rok szkolny,
b) jeżeli nauczyciel ma być zatrudniony przez cały rok szkolny, umowę spisać należy na przeciąg 12 miesięcy,
c) jeżeli nauczyciel (pracownik) kontraktowy zatrudniony ma być przez pięć miesięcy, umowę spisać należy na przeciąg 6 miesięcy,
d) jeżeli nauczyciel kontraktowy zatrudniony ma być przez więcej niż 5 miesięcy, umowę spisać należy na przeciąg czasu o jeden miesiąc dłuższy od liczby miesięcy faktycznego zatrudnienia,

e) jeżeli nauczyciel kontraktowy zatrudniony ma być przez mniej niż 5 miesięcy, umowę należy spisać na przeciąg czasu, przez który faktycznie ma być zatrudniony.

(—) **Dr. Dworzański,**
Kierownik Biura Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

Śląski Urząd Wojewódzki
Wydział Ośw. Publ.
L. O. P. S. — 6635.

Powyższą uchwałę Śląskiej Rady Wojew. podaję do wiadomości.

Za Wojewodę:
Dr. Ręgorowicz m. p.
Naczelnik Wydziału Ośw. Publ.

178.

Śląski Urząd Wojewódzki
Wydział Ośw. Publ.

Do Wszystkich Powiatowych Urzędów Szkolnych, Rad Szkolnych Powiatowych, Dyrekcyj Szkół Średnich Ogólnokształcących, Seminarjów Nauczycielskich i Szkół Zawodowych w Województwie Śląskiem

w sprawie skorowidza R. Hausnera.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaleciło do użytku Władz i Urzędów państwowych Skorowidz Ustawodawstwa Polskiego Cz. III za czas od 1 stycznia 1927 r. do 1 lutego 1929 r. opracowany przez Romana Hausnera, Naczelnika Wydziału Organizacyjno-Prawnego w Min. Spraw Wewnętrznych.

Skorowidze R. Hausnera obejmują wszystkie przepisy ogłoszone w Dzienniku Ustaw, w Monitorze Polskim, Dzienniku Ustaw Śląskich, Dzienniku Taryf Kolejowych, Dziennikach Urzędowych Min.: Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Taryf, Pracy i Opieki Społecznej, Reform Rolnych, Skarbu, Sprawiedliwości, Spraw Wewn., Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Zagranicznych, jako też w oficjalnych i prywatnych zbiorach okólników innych ministerstw.

Cena (tom o 400 stronach wraz ze szczegółowym Skorowidzem alfabetycznym) 16 zł., nadto na koszta opakowania i przesyłki poleconej 2 zł. — razem 18 zł.

Do nabycia u autora: Warszawa, skrzynka pocztowa 611 lub Nowy Świat 69, Telefon 141—30. Konto P. K. O. Nr. 45354.

Wysyłka za zaliczeniem pocztowem lub uprzedniem nadesłaniem należytości. **Cz. I, II i III Skorowidza zawierające przepisy od 1 I. 1918 r. kosztuje łącznie 30 zł., z przesyłką 32 zł. 50 gr.**

Katowice, dnia 21 listopada 1929 r. (L. O. P. S-5381/29).

Za Wojewodę:
Dr. Ręgorowicz m. p.
Naczelnik Wydziału Ośw. Publ.

179.

Śląski Urząd Wojewódzki
Wydział Ośw. Publ.

Do Dyrekcyj Państwowych Szkół Średnich Ogólnokształcących, Zawodowych, Seminarjów Nauczycielskich, oraz Powiatowych Urzędów Szkolnych i Rad Szkolnych Powiat. w Województwie Śląskiem

w sprawie opłat za legitymacje urzędnicze.

W myśl wyjaśnienia Ministerstwa Skarbu z dnia 16 lipca 1929 L. D. I. 5460/2/29 tut. Urząd poleca zawiadomić podległe sobie nauczycielstwo, że od daty niniejszego pisma będzie wydawał nowe legitymacje bezpłatnie. Jedynie w razie zagubienia legitymacji winien interesowany uiścić opłatę 40 gr. Znosi się tem samem obowiązujące dotychczas przepisy w powyższej sprawie.

Katowice, dnia 7 grudnia 1929 r. (L. O. P. S. - 5438/29).

Za Wojewodę:
Dr. Ręgorowicz m. p.
Naczelnik Wydziału Ośw. Publ.

180.

WIADOMOŚCI OSOBISTE.

Ryszard Wydra, inspektor szkolny w stanie nieczynnym w Katowicach IV przeniesiony w stan spoczynku z dniem 1 grudnia 1929 r. (Nr. II. 28326/29 z 17. XI. 1929 r.).

181.

ORGANIZACJA SZKÓŁ.

Wydział Oświecenia Publicznego podniósł stopień organizacyjny:

a) dwuklasowej szkoły powszechnej II w Starej Kuźni (dawniej Kuźnicy) (okręg szk. Pszczyna II) na trzyklasową, zarządzeniem z dn. 14. XII. 1929 r. L. O. P. I—24055,

b) dwuklasowej szkoły powszechnej w Krzyżowicach (okr. szk. Pszczyna II) na trzyklasową, zarządzeniem z dn. 14. XII. 1929 r. L. O. P. I—24332,

c) dwuklasowej szkoły powszechnej w Zawadzie (okr. szk. Pszczyna II) na trzyklasową, zarządzeniem z dn. 14. XII. 1929 r. L. O. P. I—25636.

182.

KONKURSY.

Wydział Oświecenia Publicznego ogłasza niniejszem konkurs na następujące posady **kierowników** szkół powszechnych:

1) 8-kl. szkoły powszechnej I w **Knurowie**, st. kol., mieszkanie służb.
2) 5-kl. „ „ w **Łyskach**, pow. rybnicki, posada połączona z organistostwem.
3) 5-kl. „ „ w **Zawadzie**, pow. rybnicki, mieszkanie służbowe.
4) 4-kl. „ „ w **Łaziskach**, pow. rybnicki, mieszkanie służbowe.
5) 4-kl. „ „ w **Tarnowicach Starych**, posada połączona z organistostwem.
6) 4-kl. „ „ w **Dębieńsku Wielkim**, 6 km od stacji kolejowej, mieszkanie służb., ogród.
7) 3,kl. „ „ w **Golejowie**, 6 i pół km od stacji kolejowej, mieszkanie służbowe.
8) 2-kl. „ „ w **Piasku**, pow. lubliniecki, mieszkanie służbowe, ogród.
9) 1-kl. „ „ w **Łazach**, pow. lubliniecki, mieszkanie służbowe.

Podania należycie udokumentowane wnosić należy drogą służbową do Wydziału Oświecenia Publicznego w terminie do **31-go stycznia 1930.**

183.

WYDAWNICTWA

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdziło do użytku szkolnego następujące wydawnictwa i środki naukowe:

I. Podręczniki.

Czyżycki W. i Huber J., Jak wykonać samemu pomoce naukowe. Warszawa, Nasza Księgarnia, 1928 — dla uczniów seminarjów nauczycielskich oraz jako książka pomocnicza dla nauczycieli szkół powszechnych i średnich ogólnokształcących (Nr. II. 16986/29);

Jahner A., Deutshe Grammatik für die polnischen Mittelschulen. Wydanie 7. Lwów, K. S. Jakubowski, 1929 — dla uczniów wyższych klas szkół średnich ogólnokształcących oraz seminarjów nauczycielskich (Nr. II. 22830/29);

Jakóbiec J. i Leonhard St., Deutschland und die Deutschen. II. Teil. VI. Klasse. Wydanie 3. Lwów—Warszawa, Książnica-Atlas, 1929 — dla uczniów VI klasy szkół średnich ogólnokształcących oraz wyższych kursów seminarjów nauczycielskich (Nr. II. 22519/29);

Pietrykowski P. T., Nauczanie robót z metalu. Warszawa, Nasza Księgarnia, 1929 — dla uczniów seminarjów nauczycielskich oraz

jako książka pomocnicza dla nauczycieli szkół powszechnych i średnich ogólnokształcących (Nr. II. 11650/29):

Schächner L., Dzieje Żydów. Część III. Podręcznik do nauki religji mojżeszowej na oddział VII szkół powszechnych w Polsce. Lwów, nakład. I. Madfesa, 1930 — dla uczniów VII oddziału szkół powszechnych wyznania mojżeszowego (Nr. II. 16086/28);

Spitzer S., Zdrój życia. Zasady wiary i moralności na podstawie Pisma Świętego. Część II, Etyka judaizmu. Wyd. 3. Kraków, nakł. autora, 1929 — podręcznik do nauki religji mojżeszowej dla uczniów VI - VII klasy szkół średnich ogólnokształcących oraz seminarjów nauczycielskich (Nr. II. 22520/29);

Wyhowski Wł., Człowiek. Wydanie 4. Lwów. Księgarnia Naukowa, 1929 — dla uczniów wyższego gimnazjum oraz szkół zawodowych (Nr. II. 13939/29);

II. Wydania autorów.

Brodziński K., Wiesław. Sielanka krakowska w pięciu pieśniach. Warszawa, Bibljoteka Polska — lektura uzupełniająca dla uczniów IV klasy szkół średnich ogólnokształcących (Nr. II. 1638/28);

Dobrzycki St., O kolędach. Poznań, Fiszer i Majewski — dozwolona lektura uzupełniająca dla uczniów III kursu seminarjów nauczycielskich (Nr. II. 21647/29);

Kasprowicz J., Wybór poezyj. Opracował Stefan Kołaczkowski. Kraków, Krak. Spółka Wydawnicza Bibljoteka Narodowa, 1929 — lektura podstawowa dla uczniów VIII klasy szkół średnich ogólnokształcących oraz lektura uzupełniająca dla uczniów V kursu seminarjów nauczycielskich (Nr. II. 14305/29);

Krasiński Z., Przedświt. Opracował Bogdan Suchodolski. Cz. I: Tekst. Część II: Objaśnienia i przypisy. Warszawa, Bibljoteka Polska, 1929 — lektura uzupełniająca dla uczniów VII—VIII klasy szkół średnich ogólnokształcących oraz V kursu sem. nauczycielskich (Nr. II. 22323/29):

Kraszewski J. I., Ostatni z Siekierzyńskich. Złoczów, Księg. W. Zukerkandla, 1929 — lektura uzupełniająca dla uczniów IV i V klasy szkół średnich ogólnokształcących oraz II kursu seminarjów nauczycielskich (Nr. II. 23046/29);

Słowacki J., Balladyna. Opracował L. Płoszewski. Część I: Tekst. Część II: Objaśnienia i przypisy. Warszawa, Bibljoteka Polska, 1929 — lektura uzupełniająca dla uczniów VII klasy szkół średnich ogólnokształcących oraz IV kursu seminar. nauczycielskich (Nr. II. 22757/29);

Tańska K., Dziennik Franciszki Krasińskiej. Opracowała Ida Kotowa. Kraków, Krak. Spółka Wydawnicza, 1929 — lektura uzupełniająca dla uczniów IV i V kursu semin. nauczycielskich (Nr. II. 23967/29).

III. Książki pomocnicze.

Garbusiński K. i Leńczyk G., Melodje. Część II. Podręcznik do nauki śpiewu i muzyki — dla uczniów gimnazjum wyższego oraz seminarjów nauczycielskich (Nr. II. 6677/29);

Grotowska H., Zwierzęta juczne i pociągowe w obcych krajach. Część I. Poznań, Księgarnia św. Wojciecha, 1929 — dla uczniów szkół wszelkich typów (Nr. II. 9502/29);

Konior Fr., Pieśni świeckie na 4 równe głosy. Zeszyt I-szy. Kraków, nakł. autora, 1929 — dla gimnazjów i seminarjów nauczycielskich męskich (Nr. II. 15994/29);

Nowak J., Kronika miasta i powiatu Tarnowskie Góry. Najstarsze dzieje Śląska i Ziemi Bytomsko-Tarnogórskiej. Dzieje pierwszego górnictwa w Polsce. Tarnowskie Góry, nakł. Księgarni Pol. J. Nowaka, 1927 — do bibljotek szkół wszelkich typów (Nr. II. 7950/29);

Siedlecki J. ks., Śpiewnik kościelny z melodjami na 2 głosy. Wydanie jubileuszowe (1878—1928). Lwów—Kraków—Paryż, nakł. Księży Misjonarzy — dla szkół wszelkiego typu (Nr. II. 9624/29);

Tync i Gołąbek, Beskid Zachodni i Podhale. Pierwszy zeszyt regionalny Czytanek polskich. Warszawa, Książnica-Atlas, 1928 oraz

Tync i Gołąbek, Śląsk. Drugi zeszyt regjonalny Czytanek polskich. Warszawa, Książnica-Atlas, 1929 — dla uczniów V—VII oddz. szkół powszechnych oraz I—III klasy szkół średnich ogólnokształcących (Nr. II. 7652/29).

VI. Środki naukowe.

Szteinbok K., Grzyby trujące i jadalne. Według oryginalnych akwareli Wł. Woydyny. Nakł. Kasy pomocy dla osób pracujących na polu naukowym im. d-ra J. Mianowskiego. Tablica ścienna — dla szkół wszelkich typów (Nr. II. 27804/29);

Przyrządy fizyczne S-ki Akc. „Nasz Sklep — Urania“:

Uchwyt do prętów metalowych, przytwierdzony do stołu. Stolik okrągły podnoszony, 15 cm śr. Stolik okrągły podnoszony, 25 cm. śr. Trójnogi żelazne do ogrzewania. Lampa łukowa typu Clossena i części dodatkowe do niej. Palnik Bunsena. Metr pionowy o podziałce milimetrowej z przesuwaną wskazówką. Model nonjusza drewniany, piony, libelka, prostopadłościany, sześciany i walce z różnych materjałów. Komplety odważników precyzyjnych. Dynamometry i kule z uszkami. Rama z kompletem przyrządów do mechaniki. Waga rzymska, model drewniany lub metalowy. Równia pochyła. Model śruby. Przyrządy spadkowe Atwooda. Kolejka odśrodkowa. Kołowroty. Cylinder blaszany do wypływu cieczy. Przyrząd do prawa Pascala według Weinholda. Przyrząd Ingenhousa, kociołek do wyznaczania punktu wrzenia, kociołek Papina, kolba Papina, kule do zamrażania. Modele silników spalinowych. Para kamertonów na rezonatorach do demonstrowania rezonansu i dudnień. Wanienka ze szczeliną do załamania światła i ciemnia optyczna (camera obscura). Stolik do linij magnetycznych. Igły magnetyczne. Igła inklinacyjna i deklinacyjna. Pudełko z sitkiem do opiłek żelaznych. Elektroskopy Kolbego z łącznikiem. Wahadełko elektr. Rozbrajacze. Galwanometry pionowe. Deska ilustrująca opór elektryczny różnych metali. Elektromagnes mały. Cewki do indukcji zwykłe i Weinholda. Mikrofon węglowy i motorki Rithiego. Stoły do ćwiczeń z fizyki i chemji — dla szkół wszelkiego typu.

Stolik Gaussa, nie zawierający ciał ferromagnetycznych. Waga techniczna, obciążenie do 3 Kg, i waga techniczna, obciążenie do 500 gr., posiadające czułość 0,05 gr. i 0,01 gr. Waga szkolna obciążenie do 500 gr., czułość 0,02 gr., i waga szkolna, obciążenie 300 gr., czułość 0,05 gr. Model wagi dziesiętnej. Wahadło Foucault'a, według Weinholda. Giroskop uniwersalny, ilustrujący własności mechaniczne bąków. Wirujący sześcian lustrowy. Tarcza Arago. Induktor ziemski. Pompa pneumatyczna większa i komplet przyborów do niej. Model śmigi aeroplanu podług L. Kozińskiego. Przyrząd do wyznaczania spółczynnika rozszerzalności linjowej. Komplet kamertonów dający akord. Manometr płomykowy. Piszczałka fletowa otwierana. Komora powietrzna (windlada). Rura do interferencji fal głosowych. Ława optyczna długości 150 cm. i przybory dodatkowe do niej. Tarcza Arago okazująca oddziaływanie prądów indukcyjnych na magnes. Elektrometr Kolbego z kondensatorem i puszką Faraday'a. Kondensator według Weinholda. Siatka Kolbego. Kondutkor Macha. Pachytrop laboratoryjny. Przełącznik rtęciowy. Busola stycznych. Galwanometr syst. Wiedemana-Noacka. Uniwersalny amperomierz i woltomierz. Opórniki zatyczkowe. Deski z oporami do ćwiczeń. Szpulki z nieznanemi oporami. Mostek Wheatstone'a. Woltametr gazowy. Woltametr miedziowy. Termoelement Seebecka. Stolik Ampere'a. Elektromagnes duży. Wahadło Waltenhofena. Przybory do dia- i paramagnetyzmu. Koło Barlowa. Induktor ziemski. Stół eksperymentalny do fizyki i chemji — dla szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich oraz szkół technicznych.

Pompa pneumatyczna olejna mniejsza z przyborami dodatkowemi — dla szkół powszechnych i rzemieślniczych.

Bloczki drewniane. Elektroskop z listkami papierowemi -- dla szkół powszechnych.

Moździerz stalowy Abicha — dla szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 26018/29).

W sprawie wydawnictw Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Ministerstwo zwraca uwagę Dyrekcji i Kierowników szkół na wydawnictwa p. t.: Sokołowski J., W jaki sposób młodzież może chronić ptaki. Wyd. Państwowej Rady Ochrony Przyrody Nr. 12;

Sokołowski J., Skrzynki dla ptaków. Wyd. Państwowej Rady Ochrony Przyrody Nr. 14 —

nadający się do bibljotek uczniowskich i nauczycielskich szkół wszelkich typów, oraz na wydawnictwa p. t.:

Sokołowski J., Ochrona ptaków. Wyd. Państwowej Rady Ochrony Przyrody Nr. 16;

Sokołowski M., Ochrona przyrody w szkole. Wartość idei ochrony przyrody w wychowaniu i kształceniu młodzieży. Wyd. Państwowej Rady Ochrony Przyrody Nr. 11 —

polecone do bibljotek nauczycielskich szkół wszelkich typów.

(Nr. II. 3435/29).

W sprawie wydawnictwa: Gałecki A., Życie materji nieożywione.

Ministerstwo zwraca uwagę dyrekcyj i kierowników szkół na wydawnictwa p. t.: Gałecki A., Życie materji nieożywionej w pewnych jej stanach. Poznań, Fiszer i Majewski, 1926 — nadające się do bibliotek nauczycielskich i uczniowskich szkół wszelkich typów.

(Nr. II. 21647/29).

W sprawie wydawnictwa: Gayówna D., Dobroczyńca ludzkości Ludwik Pasteur.

Ministerstwo zwraca uwagę dyrekcyj i kierowników szkół na wydawnictwo p. t.: Gayówna D., Dobroczyńca ludzkości Ludwik Pasteur. Poznań, nakł. Księgarni św. Wojciecha, 1929 — godne polecenia do bibljotek nauczycielskich i uczniowskich szkół wszelkich typów jako wzór popularyzacji.

(Nr. II. 23588/29).

W sprawie wydawnictwa: Śliwiński F., Organizacja władz szkolnych i szkolnictwa.

Ministerstwo zwraca uwagę dyrekcyj i kierowników szkół na wydawnictwo, nadające się do bibljotek nauczycielskich szkół wszelkich typów, p. t.: Śliwiński F., Organizacja władz szkolnych i szkolnictwa wszystkich stopni w Polsce odrodzonej. Wyd. 2. Lwów—Warszawa, Książnica Atlas, 1929.

(Nr. II. 22905/29).

W sprawie wydawnictwa: Noskowski Z., Kontrapunkt.

Ministerstwo zwraca uwagę kierowników i dyrekcyj szkół na godne polecenia do bibljotek nauczycielskich jedyne z dziedziny kontrapunktu w literaturze polskiej wydawnictwo p. t.: Noskowski Zygmunt. Kontrapunkt. Wykład praktyczny. Nowe wydanie przejrzał i uzupełnił Ludomir Różycki. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1928.

(Nr. II. 15253/28).

W sprawie wydawnictwa Bibljoteki Narodowej: Szekspir W., Otello.

Ministerstwo zwraca uwagę kierowników i dyrekcyj szkół na książkę p. t.: Szekspir W., Otello. Opracował A. Tretiak. Przekład J. Paszkowskiego. Bibljoteka Narodowa. Kraków, Krak. S-ka Wydawnicza — pożądaną dla bibljotek nauczycielskich ze względu na dobry przekład i cenny wstęp.

(Nr. II. 29626/29).

W sprawie odczytów Towarzystwa „Liga Pracy".

Towarzystwo „Liga Pracy" (Warszawa, ul. Czackiego 5, tel. 235-44), mające na celu szerzenie w społeczeństwie polskiem świadomości, że celowa i wydajna praca obywateli jest podstawą ogólnego dobrobytu i pomyślności narodu, rozwija swą działalność między innmi przez wygłaszanie odczytów.

Odczyty, wygłaszane dotychczas z ramienia Ligi, były ważnym czynnikiem propagandowym w społeczeństwie, a zwłaszcza wśród młodzieży szkolnej.

Liga wznawia obecnie swą działalność, zapowiadajac szereg odczytów, jak np.: Jak osiągnąć powodzenie?, Od czego zależy bogactwo narodu?, Skuteczne drogi oszczędzania i t. p....

Ze względu na powyższy cel oraz aktualną treść odczytów, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwraca dyrekcjom i kierownictwom wszystkich podległych Ministerstwu szkół na działalność „Ligi Pracy", celem zachęcenia młodzieży szkolnej do korzystania z wygłaszanych odczytów, które winny odbywać się poza godzinami szkolnemi. (Nr. I. Prez. 6921/29).

184.

KOMUNIKATY.

W sprawie otwarcia czytelni przy Instytucie Pedagogicznym w Katowicach.

Wydział Oświecenia Publicznego zwraca uwagę Nauczycielstwa, że przy Instytucie Pedagogicznym w Katowicach (Wojewódzka 45) otworzono czytelnię czasopism pedagogicznych, z której mogą korzystać bezpłatnie wszyscy nauczyciele tutejszego Okręgu Szkolnego, Wydział Oświecenia Publicznego zachęca do korzystania z czytelni co umożliwi nawiącanie kontaktu z aktualnemi problemami wychowawczemi, dydaktycznemi i metodyki.

Czytelnia posiada 48 czasopism pedagogicznych w języku polskim, angielskim, francuskim, niemieckim i włoskim, a otwartą iest codziennie od godz. 9-tej do 12-tej i 16-tej do 19-tej, w piątki i soboty od 15-tej do 20-tej.

ZAWIADOMIENIE.

Począwszy od 30 listopada 1929 r. Bank Polski puszcza w obieg bilety bankowe 20-złotowe, opatrzone podpisem Prezesa Banku Polskiego, D-ra Władysława Wróblewskiego, oraz datą 1 września 1929 r.

Poza temi szczegółami nowe bilety nie różnią się niczem od znajdujących się obecnie w obiegu.

Warszawa, dnia 26 listopada 1929 r.

Bank Polski.

Z uwagi na treść okólnika tut. z dnia 10 września 1927 r. L. D. O. P. 5284/III w sprawie przyjmowania przez władze i urzędy państwowe wadjów i kaucyj, Ministerstwo Skarbu oznajmia celem wydania dalszych zarządzeń, iż ukazały się w obiegu banknoty 50-cio dolarowe Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej z wybitnemi cechami, wskazującemi na ich fałszerskie pochodzenie.

Banknoty te w wykonaniu graficznem są bardzo zbliżone do banknotów niewątpliwie autentycznych.

Rysunki ornamentacyjne jednak odznaczają się brakiem precyzyjności w wykonaniu, zawierają linje grubsze i nie są tak wyraziste jak w banknotach autentycznych.

Ponadto rozlanie się konturów linji jest dokładnie widoczne w znacznem powiększeniu.

Najważniejszą cechą, odróżniającą banknoty te od banknotów niewątpliwie autentycznych, jest odmienny papier, który nie posiada w swej masie nitek jedwabnych, jakie są w papierze banknotów autentycznych.

Cecha ta jednak może ujść uwadze, gdyż banknoty te posiadają po obu stronach rzuciki kolorowe, imitujące nitki jedwabiu papieru autentyków.

Falsyfikaty powyższe wykonane są tak precenzyjnie i do tego stopnia udatnie naśladują banknoty autentyczne, że zachodzi poważna obawa, iż falsyfikaty takie mogą być nierozpoznawane i przyjmowane nawet przez kasjerów banków i kas rządowych.

185.

Ogłoszenia.